

**Voimistelu- ja Urheiluseura MÄNTLAHDEN RANNANPOJAT RY:n
80 - juhlavuotishistoriikki**

13.7.1997

Kirjoittanut Eero Porkka

VOIMISTELU- JA URHEILUSEURA MÄNTLAHDEN RANNANPOJAT RY:N 80-VUOTISHISTORIIKKI

Kirjoittanut Eero Porkka

Suomi itsenäistyi Venäjän Suuriruhtinaskunnasta 80 vuotta sitten, samana vuonna, kun Voimistelu- ja Urheiluseura Mäntlahden Rannanpojat (MRP) syntyi. Tasavaltamme ja kyläseuramme ovat siis samanikäisiä.

Mäntlahtelaiset perustivat seuransa emäpitäjänsä Vehkalahden urheiluseuran Veikkojen alaosastoksi. Ilmeisesti haluttiin alkuun isällistä rohkaisua. Mutta jo seuraavana vuonna MRP itsenäistyi, irtautui Vehkalahden Veikoista Mäntlahden kylän itselliseksi, ikiomaksi Rannanpojiksi, johon naapurikyläläisilläkään, pyötsaarelaisilla, ei aluksi ollut tulemistä.

Muistetaan, että jo ennen MRP:n perustamista joukko mäntlahtelaisia oli liittynyt naapurikylän Vilniemen Yritys -seuraan, jossa toiminta jo etäisyydestä johtuen oli todettu vaivalloiseksi.

UUTTA JA INNOSTAVAA

Itsenäisyys tuon ajan Suomessa ja nuorissa Rannanpojissa oli uutta ja innostavaa. Silloiset toiminnot olivat paljolti paikkakunta- eli kyläkeskeisiä. Toista on tänään, kun urheilun kattojärjestöt hakevat asemaansa ja EU direktiiveineen säätelee mm urheilijoiden seuravaihtoja.

Tämän päivän monimuotoisessa urheiluelämässä Mäntlahden Rannanpojat on silti säilyttänyt itsellisyytensä ja juhlii nyt 80-vuotista yhtämittaista olemassaoloaan, jonka historiaan mahtuu ylä- ja alamäkiä, kuten kaikessa maailmanmenossa kautta aikain. Ja että juhlinta tapahtuu tässä uudelleen ehostetussa seurantalossa Toivolassa, on merkki siitä, että seuran kuin myös koko kylän yhteishenki on jälleen vahvasti nousujohteista.

SE ALKOI TOIVOLASTA

Toivolan historia peilaa paljolti Mäntlahden kylän tapahtumia ja historiaa. Tässä seurantalossa on tapahtunut ristiäisiä ja hautajaisia lukuunottamatta ilmeisesti lähes kaikkea muuta inhimillistä toimintaa, kuten tänä juhluvuonna kotiseurakuntamme kirkkoherran pitämä tilaisuus.

Toivolan alkuaajat olivat kuitenkin vähemmän kirkollisia. Kun seuraa perustettiin Toivolassa istuen, kerrotaan taloon ammutun ulkopuolelta kiväärillä, jonka ikkunan lävistäneen luodin sanotaan olevan vieläkin näissä kattorakenteissa.

Suomenkaan itsenäistyminen ei noina vuosina tapahtunut vain julistuksilla ja kirjoitetulla tekstillä.

HINTA OLI YHDEKSÄNTUHATTA MARKKAA

Heinäkuun 10. päivä 1917 pidetyssä perustamiskokouksessa 56 miestä ja 17 naista kirjattiin seuran perustajajäseniksi. Seuran ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Aleksander Raussi. Valittiin myös rahastonhoitaja, voimistelun johtaja, urheilunjohtaja, tilintarkastajat ja huwitoimikunta. Huvit näyttelevätkin senjälkeisessä seuran historiassa tärkeää roolia varainhankinnassa ja virkistyksessä. Toki urheilukin sai osansa, josta kerrotaan tuonnempana.

Talo ostettiin 1.1.1918 päivätyllä kauppakirjalla Ida ja Eljas Skipparilta 9000 markan hinnalla. Omaa rahaa seuralla oli vain parisataa markkaa, mutta joukko kylän isäntiä takasi kukin lainan. Eljas Skippari oli valmistanut talossaan suksia ja huonekaluja, joita löytyy yhä käytössä Mäntlahden taloista.

Toivolan maa-alueesta kehkeytyi kuitenkin vielä monet maan käyttöön liittyvät erimielisyydet. Historian kirjat puhuvat asioiden viennistä jopa kihlakunnanoikeuteen. Vähitellen asiat saatiin rauhanomaiseen ratkaisuun mm. maa-alueiden vaihdolla ja niin, että Toivolaan johtaa tänään suora kuja vanhalta Viipurintieltä, nykyiseltä Kunnikaantieltä.

REIPASTA TOIMINTAA

Seuran toiminnassa haluttiin olla alusta lähtien varsin itsellisiä. Jouluaatonaattona 1917 pidetyssä kokouksessa Pyötsaaren poikien anomus päästä käyttämään seurantaloa evättiin, koska 'oli liikaa alaikäisiä'. Toisaalta oltiin kyllä ulospäin suuntautuvia, sillä tuossa samassa kokouksessa määrättiin - tuolloin ei pyydelty - siis määrättiin Sanomalehtitoimikuntaan yksi lisäjäsen, jonka tuli hoitaa myös Haminan Lehden kirjeenvaihtaja-asiat. Myöhemmin seuralla oli jopa oma lehti, kertoo Eino A. Yrjönen MRP:n 30-vuotishistoriikissaan. Jo silloin oivallettiin tiedottamisen ja markkinoinnin merkitys.

TULOJA TULI HANKKIA

Tuon 9000 markan lainan maksamiseksi ja toiminnan käynnistämiseksi piti seuralla saada nopeasti myös tuloja. Niitähän sai silloin, kuten tänäänkin, toimimalla.

Ensimmäisen toimintavuoden tulot olivat 445 mk 10 p ja menot 253 mk. Iltamat ja puhvetinpito olivat tuolloin seuran parhaita tulojen saantikeinoja. Esimerkiksi Huuko Raussin kuuliaistansseista saatiin vuonna 1918 tuloja 15 mk, kylän lahjoituksista Rannanpojille 198 mk 30 p sekä juhlista jäljelle jääneitten limonaa-tien myynnistä 19 mk. Toivolan tontilla olevat marjapensaat pantiin myyntiin. Näistä puskista saatiin 181 mk 55 p. Vanhan saunan myynti tuotti 500 mk ja ulkokuoneista sekä uunintarpeista tuli rahaa 473 mk 50 p. Opettajatar Saimi Mäkelän lahjoittamat 2 markkaa on myös kirjattu tilikirjan kansien väliin.

Perunan kasvatus Toivolan pelloilla oli varsin tuottoisaa: 3755 markkaa vuodessa.

Mutta myös menoja oli: kauppiaat Emil Raussi ja Matti Paavola olivat toimittaneet tavaroita. Taiteilijapalkkiota oli maksettu pelimanni Matti Aholle 20 mk.

Menopuolella oli myös merkintä: Vehkalahden pankin 5000 mk:n kuitti. Sieltä tuo velka oli siis saatu.

Toisena toimintavuonna on tilitapahtumia kirjattu sivukaupalla, kuten: maksettu sota-veroa 27 mk ja tuettu Viroa 100 mk. Kuitenkin vuoden ylijäämäksi kertyi jo 320 mk 10 p.

TÄSTÄ ETEENPÄIN

Näistä tilikirjoista on paljolti luettavissa myös MRP:n varsinaista toimintaa. Ne ovat merkittävä tiedon lähde, sillä vuodesta 1936 aina 1960-luvulle asti seuran pöytäkirjat ovat kadoksissa. Tilikirjat sitävastoin ovat aukottomat seuran perustamisesta tähän päivään. Niinpä monet asiat tässäkin historiikissa perustuvat veteraanijäsenten tarkkaan muistitietoon.

Iltamia, häitä, kuuliaisia, näytelmiä, tansseja ja talkoita - ainakin näitä tapahtui runsaasti 20.-30-luvuilla. Myös urheiluun liittyviä tilitapahtumia näkyy koko ajan, mm. vuosi vuodelta lisääntyvinä palkintojen hankintoina.

Seuran tilinpidossa vain kerran, 24.2.1931, näkyy tilintarkastajien varsinainen huomautus, kun yhdet iltamat olivat jääneet tilittämättä ja jäsenmaksujen perinnässä oli ollut epäselvyyksiä.

VELKA MAKSETTIIN

Vuonna 1935 oli Toivolan velka kokonaan maksettu. Heinänteko ja arpajaiset tuottivat tuloa siten, että ylijäämäksi vuonna 1937 kirjattiin jo 11 745 mk 70 p.

SOTA-AIKOINA

Talvisodan riehuessa kassassakin raha väheni: 331 mk 65 p. Sodan seurauksien pelko painoi ilmeisesti seuran johtomiehiä, tai tilimiehet osasivat jo tuolloin...

Vuodesta 1940 lähtien alkoi kirjanpidossa näkyä myös Toivolasta saatuja vuokratuloja. Siirtolaisia majoitettiin, halkoja myytiin ja pidettiinpä yhdet iltamatkin. Vuoden lopulla kassassa oli rahaa jo 3100 mk. Näytettiin elokuvia, sotilaita majoitettiin sekä tanssittiinkin. Näytelmäkappaleita esitettiin vierailevien teatteriseurueiden voimin. Pidettiin myös ikäväntorjuntailta.

Jatkosodan aika ei tietenkään ollut kovinkaan aktiivista missään urheiluseurassa sotaa käyvässä Suomessamme. Mutta jo vuonna 1945 pidettiin Toivolassa 30 iltamat ja kassakin näyttää kilisseen, sillä vuoden lopulla rahaa oli 41 894 mk 80 p. Seuran omat taiteilijat aloittivat hekin jälleen näyttelemisen. Pikkujouluissa esitettiin useimmiten Seitsemää Veljestä.

SAARNION AIKAAN

Merisuojeluskunnan 1937 rakentama tanssilava oli Suojeluskuntajärjestön lakkauttamisen jälkeen siirtynyt Rannanpojille. Yrjö Saarnion polkkayhtyeen vierailut Mänt-

lahden lavalla olivat seuraavien vuosien kesäinen kohokohta kylässä - myös taloudellisesti. Vuonna 1946, ensimmäisten Saarnio-juhlien jälkeen Rannanpoikien kassassa oli rahaa 90 000 mk. Vuonna 1947 pidetyt arpajaiset tuottivat 27 000 mk. Oli rahaa lähteä Suomen Suurkisoihin, joissa Rannanpoikien joukkue osallistui Suurkisojen yhteisvoimisteluun.

Yrjö Saarnio sävelsi Mäntlahden pelimanniaikoinaan myös Yleisradiosta silloin tällöin kuullun Mäntlahden Jenkan. Saarnion Polkkayhtye soitti Mäntlahden lavalla kaikkiaan yhdeksän kertaa.

Veikko Lavi, Unto Kirjavainen ja Dallapee jo Toivolassa, Karjalan Polkkayhtye, Kalevi Haartin yhtye, Rytmikvintetti kuin myös Metro-Tytöt - nämä kaikki olivat sodanjälkeisen Suomen tunnettuja tanssittajaita. Mäntlahden lavalla esiintyessään he keräsivät yleisöä ja kohensivat Rannanpoikien taloutta.

Silloisen suurlavan, Mäntlahden lavan kohtaloksi koitui särkeminen tai jopa tuhopolttot 16.10.1981 - kuten sanomalehti Kymen Sanomat sivuillaan kertoi. Valitettavasti vandalismi lisääntyi yhteiskunnassamme ja iski nyt Mäntlahteen.

YHTEISKUNTAMME MUUTTUU

Yhteiskuntamme muuttui vuosien saatossa. Suurempi yhteiskunnallinen muutos, kuten autoistuminen, alkoi myös Mäntlahdessa 1960-luvulla. Ihmiset hakeutuivat vähitellen uusiin ammatteihin. Koulutustaso kohosi, monet muuttivat pienistä kylistä 'maalikyliin'. Tämä muutti varsinkin pienempien seurojen toimintaa. Murros näkyi myös Rannanpoikien tilikirjoista. Toki järjestettiin ahkerasti mm. torstaitansseja Lavalla, mutta niiden tuotto oli vain 200-300 mk tanssi-illalta. Nollatuottoiltojakin oli.

Seuran ns. pakolliset, juoksevat kustannukset lisääntyivät. Myös urheilijoiden bensarahat tulivat mukaan kuvaan. Rahoja ei silti tuhlatu.

Mutta Toivola oli edelleen eräänlainen kylän sydänpaikka. Tosin kesäaikoina kylän kaikki asiat puitiin lähes päivittäin kokoontuvilla 'Rantakäräjillä' kylän rannassa, jonne tarvittiin jopa lisäpenkkejä, jotta kaikki ukot ja pojatkin mahtuisivat käsittelemään kylän asioita. Siellä rakennettiin ja purettiin aitoja sun muuta.

Urbanisoituminen jatkui, mutta 1970 virisi taas uutta intoa myös Toivolan kunnostamiseen. Vehkalahden kunnan pieni korjausavustus otettiin käyttöön.

1970-luvulla kalastuskunnan vitosen kokousvuokra oli muuttunut sataseksi, mutta ojanperkaajat saivat kokoontua Toivolassa vielä 50 markalla. Toivola oli yksi Niskanhihtojen välietapeista. Maininnan arvoista on, että MRP:n tuloihin on kirjattu vuonna 1991 Mäntlahden Metsästysmaiden vuokraajilta saatuja tuloja 8200 mk. Isännät olivat edelleen kylänsä urheiluseuran taustatukena.

KURIA JA JÄRJESTYSTÄ

Seuran jäsenistö on arvostanut aina kuria ja järjestystä:

Mm. seuran kokouksessa 1919 päätettiin tiukan keskustelun jälkeen, etteivät nuoret saa tulla talolle leikkimään. Sitten saivat tulla piirileikkiä harjoittamaan, kunnes taas kiellettiin. Siivouksessa oli ollut huomauttamista. Nuorille asetettiin myös sopivaksi katsottuja kellonaikoja. Huliganismia esiintyi 1920-luvulla - kertovat pöytäkirjat. Talolla on vietetty räyhäävää, jopa juopottelevaa elämää. Taas asialla nuoret, seurauksena porttikielto.

Pari vuotta myöhemmin valittiin seuralle kaksimiehinen kurinpitolautakunta ilkitöiden selvittämiseksi. Myös puheenjohtaja on noina vuosina tullut erotetuksi, koska hän oli lyönyt naispuolista v.t.-kirjuria - kylän opettajatarta.

Uskonnollisiin tilaisuuksiin päätettiin taloa antaa ilmaiseksi 1933 kokouksessa. Jo vuotta myöhemmin pöytäkirjaan oli merkitty: 'piirileikkiä saapi taas käydä sunnuntaihin, mutta jos seuran toiminta ei yhtään parane, johtokunta voi kieltää koko asian'. Mistähän on muuten tullut tänä päivänäkin käytössä oleva sanonta: Tämähän menee piirileikiksi ...

Vielä vertailua entisestä myöhempään. Ensimmäisessä Saarnion-lavajuhlissa 1946 ei särkeä yhtään limsapulloa, vaikka vieraita oli noin 2000 henkilöä. Toivolan juhlissa 1924 jouduttiin maksamaan limonaatitehtailijalle pullojen särkemisestä 97 mk 50 p.

Sodan päättymisen jälkeiset vuodet olivat tuoneet uutta ryhtiä ja parantaneet ihmisten käyttäytymistä.

LOPETUSAJATUKSIA

Yhteiskunnallinen murros ja muuttuminen jatkuivat myös urheiluseuroissa. Vuoden 1966 MRP:n toimintakertomuksessa on luettavissa: 'Vuosi 1966 oli seuramme toiminnassa samankaltaista kuin edelliset vuodet. Kun monet pikkuseurat hoippuvat kuolemanpartaalla samoin isojen pitäjaseurojen kyläosastot ovat hiljaisia, niin tämä meidän seuramme on jaksanut pitää edes jonkin verran toimintaa vireillä'. Tuossa paperissa kerrotaan myös, ettei sentään aiota seuraa lopettaa. Vehkalahden kunnalta oli nimittäin tullut ehdotus seurojen lopettamisesta ja uuden pitäjaseuran perustamisesta niin, että itsenäisistä seuroista olisi tullut kyläosastoja. MRP säilytti tuossakin savotassa itsenäisyytensä.

Noina vuosina toki toimintaa oli: järjestettiin piirikunnallisia hiihtoja sekä ukko- ja poikamiesten välisiä viestejä, suunnistuskilpailuja, yleisurheilua kuten sisähypyksiä Toivolassa, kuntokävelyä jo mainittujen arki-iltayleisötanssien ohella.

URHEILUA

Muistiin merkitty MRP:n ensimmäinen urheilutapahtuma oli vuonna 1919 ja lajina 10-ottelu. Kuka voitti, ei ole tiedossa, mutta pääsylipputulot saatiin 25 mk.

Yksi seuran alkuaikojen toimintojen innoittajista oli opettaja Saimi Mäkelä, jonka johdolla kylän koululla käytiin voimistelemassa - myös miehet - jo ennen Toivolan seuralle hankintaa.

Pian Rannanpoikien perustamisen jälkeen käynnistettiin Vilniemen Yrityksen ja MRP:n väliset pokaalihiihdot. Kiertopalkinto pääsi lopulta Toivolan palkintokaappiin.

Myös Kuorsalon Nuorisoseuran, Vilniemen Yrityksen ja MRP:n väliset pokaalihiihdot toivat pytyn Toivolaan. Vain kerran, vuonna 1952 kuorsalolaiset kaiveruttivat nimensä tuohon vuosina 1951-1954 kiertäneeseen pyttyyn.

Kisat naapuripitäjä Virolahden kylää vastaan olivat niin hiihdossa kuin yleisurheilusakin vuosittain tärkeitä tapahtumia: Kattilainen, Häppilä, Ravijoki ja Pihlaja olivat pääasiallisia vastustajia. Pihlajaa vastaan pelattiin pesäpalloa, jota käytiin pelaamassa myös Virolahden kirkonkylän joukkuetta vastaan, jossa isäntäseuran tuomarikin lähti piilosille, kun mäntlahtelaiset alkoivat tavoittaa isäntäjoukkuetta. Naapureita vastaan otteluissa oli välillä vastassa kylän joukkue tai VPK sekä myöhemmin pitäjäseuran kyläosasto.

Jatkosodan lopulla myös paikkakunnalle majoittuneet sotilaat ottivat osaa kesäisiin urheilutapahtumiin. Vuonna 1939 piti järjestettävän isot yleisurheilukisat paikallista varuskuntaa vastaan, mutta alkoikin todella suuri sotilasmaaottelu Suomi - Neuvostoliitto.

Haminan Tarmoakin vastaan yleisurheiltiin 1948-49, SVUL:n piirin ja Vehkalahden pitäjänmestaruuskilpailuihin osallistuttiin sekä kansantanhukilpailuihin, kertoo yksi ainoa vuoden 1935 jälkeen säilynyt pöytäkirja.

Hatarien, mutta sitkeiden muistitietojen mukaan mäntlahtelaiset olisivat voittaneet 10 x 1000 metrin maantieviestissä jopa Virolahden Sammon. Myöhemmin Sampo oli Tampereen Pyrinnön ohella Suomen paras 1000 metrin viestijoukkue. Tämä lienee - jos totta on - tapahtunut 1920-luvulla, jolloin myös edesmennyt Väinö Raussi voitti Kymenlaakson mestaruuden vauhdittomassa pituushypyssä.

1940-50 -luvuilla MRP:n urheilu eli kukoistavinta kauttaan. Urheilun maantieteellinen reviiiri oli laajentunut myös siirtolaisuudesta johtuen. Rannanpoikien vastustajina oli Nastolassa, Villähteellä toiminut Hokkaran Hokit; myös Metsäkylän Kurssi oli mukana tässä kolmen seuran ottelussa. Välillä voittivat Rannanpojat, välillä jäivät ns. toiseksi.

Eri kiertopalkintojen lahjoittajina on kirjattu ainakin L. Silvon ja E. Raussin sekä kelloseppä L. Pakkasen nimet.

PARHAITEN MENESTYNEITÄ

Seuran parhaista saavutuksista puhuttaessa voidaan erotella MRP:n jäsenenä saavutetut menestykset, toisaalta mäntlahtelaisten toisissa seuroissa ja toisissa maissa tekemät tulokset sekä kyläläisten muutoin saavuttamat menestykset.

Parhaiten kansallisesti on menestynyt edesmennyt Väinö Porkka yksilönä sekä viestinhiihtojoukkueen jäsenenä. Hän oli Kymissä 1945 pidetyssä 30 km:n SM-kisassa viides hiihdettyään edellispäivänä MRP:n 3 x 10 km:n viestissä, jossa MRP sijoittui yhdeksänneksi. Tuossa joukkueessa hiihtivät myös Tauno Pulkkinen ja Urho Nopanen, joka sanomansa mukaan tavallaan pakotettiin osallistumaan, vaikka oli maannut kolme viikkoa kuumepotilaana.

Tämä trio: Pulkkinen-Nopanen-Porkka sijoittui seuraavana vuonna Turussa pidetyssä SM-viestissä jo viidenneksi.

Vuosina 1941 - 1946 Väinö Porkka oli Salpausselän 50 km hiihdossa kolmasti sijoilla 10 - 16.

Sotaväen ajoilta on mainittava vielä Väinö Porkan osallistuminen tuolloin kuuluisaan Aunuksen kannaksen poikkiihtoon voittaneen Äänisen joukkueessa. Hän oli osuutensa ylivoimaisesti nopein.

Veteraani Abel Seppälä voitti 1945 Merivoimien mestaruuskilpailuissa Turussa tuloksella 37.05 kiekonheiton. Hän oli sotien jälkeenkin yksi Rannanpoikien parhaimpia yleisurheilijoita.

Ei enää MRP:n jäsenenä, mutta kylästä lähteneenä on Tauno Pulkkinen ylivoimaisesti tunnetuin urheilija. Hän on moninkertainen USA:n murtomaahiihtomestari, edustanut Yhdysvaltoja ns. vanhoilla päivillään Lahden 1958 MM-hiihdoissa, toiminut maan hiihtojoukkueen valmentajana sekä Lake Placidin 1980 Olympiahiihtojen ratamestarina. Jo rannanpoikalaisena Tauno Pulkkinen oli lupaava ja monipuolinen urheilija, jonka ura Suomessa katkesi vaikeaan sairauteen, mikä myöhemmin parani nuorukaisen muutettua Uudelle mantereelle.

Mäntlahdessa edelleen asuva Heimo Rikkinen oli 1960-luvulla Suomen parhaita pistooliampujia Haminan Ampumaseuraa edustaen. Hän oli Suomen Mestari. Hänen nimissään olivat kaikki neljä pistoolilajien Suomen ennätystä ennen siirtymistään miesten eli yleiseen sarjaan.

Tuolloin Mäntlahdessa asunut, mutta Haminan Tarmoa edustanut Eero Porkka sijoittui 1957 nuorten SM-kisojen estejuoksussa pronssitilalle. Jo noihin aikoihin saatiin työharjoittelupaikka urheiluseuraa vaihtamalla.

Eniten Suomen mestaruuksia on kuitenkin Vilho Raussilla, ei MRP:tä edustaen, vaan ammattiliittojensa, satamatyöläisten ja AKT:n yleisurheilijana. Yhteensä mestaruuksia hän on kerännyt kolmisenkymmentä.

Vilho Raussi on ollut ja on edelleen aktiivinen Rannanpoika. Hän on varmaan tämän hetken seuralaisista eniten lenkkeilykilometrejä juossut henkilö. Edelleenkin lenkillä päivittäin käyvä Ville ansaitsisi oikean muistomerkin, joksi voitaisiin valita Santasenperän paksuin ja komein mänty.

ASUISTA

Mäntlahtelainen, Suomessakin kuuluisa, edesmennyt kuvanveistäjä Sulo Mäkelä sai ensimmäisen palkinnon Rannanpoikien rintamerkin suunnittelukilpailussa. Hänen suunnittelemansa merkki otettiin käyttöön 1947, Suomen Suurkisavuonna, yhdessä seuran oman verryttelypuvun kanssa.

Tänään 80-vuotias seuravanhus pukeutuu ajan hengen mukaisesti MRP:n tunnuksella varustettuun T-paitaan.

SIELU JA AREENAT

Aiemmin urheilu ei ollut businesta, vaan puhtaasti liikuntaan ja terveeseen kunnianhimoon perustuvaa toimintaa. Ei ollut tartanpintoja eikä lentomäkiä, mutta hyppyrimäki tai kaksikin on sentään Mäntlahdessakin ollut: Pitkällävuorella ja Pulttiskassa. Tietysti talkoilla rakennettuja. Mäkiennätys jäi tietävästi edesmenneen Veli Valkosen nimiin: 17 metriä siitä Pitkänvuoren hyppyristä. Tyyli oli kait v-tyyli tai jotain sinne päin.

Tartanien sijaan urheiltiin kujilla ja maanteilla. Simonmäki, Santanen, Mäkelänmäki, maantie Karastinmäeltä-Koulunmäelle, kylänympärijuoksut, Toivolan alue ja sinne Kuninkaantieltä johtava satasen suora olivat kilparatoja, kun Rannanpojat olivat vielä nuorukaisia. Myöhemmin työnnettiin kuulaa, lyötiin pesäpalloa ja lentopalloa Mäntlahden koulun kentällä.

ONNELLINEN VANHUS

Tämän 80-vuotiaan Voimistelu- ja Urheiluseura Mäntlahden Rannanpojat ry:n historiaan tirkistely päättyy tähän 13. heinäkuuta 1997, ja seura voi olla ylpeä historiastaan ja olemassaolostaan.

Kyläläiset voivat tuntea mielihyvää seurastaan ja itsellisestä Toivolasta. Seuratalo Toivolan iso saneeraustyö alkoi 1996. Piti saada naaman kurtut suoriksi, puuteria päälle ja uusi päälaki, peltikatto. Mutta myös sisuskaluja operoitiin uuteen uskoon. Tänä juhluvuonna ulkoseinät raapattiin ja maalattiin sekä uusittiin ikkunanpuitteita. Ja tässä tämä ehostettu ja tahdistettu kylän sydän on nähtävissä noin 2500 talkootunnin tekijöitään kiittävänä. Ehostuksen tekeminen on ollut mahdollista Vehkalahden kunnan 50 000 markan ja Opetusministeriön 20 000 markan tukirahoilla sekä seuran oman 20 000 markan pesämunan avulla.

Mutta ennen muuta niiden sinänsä harvojen Rannanpoikien jäsenien työllä. Talkoisiin, joita on pidetty sulan avoveden vuodenaikoina viikoittain, on osallistunut keskimäärin kymmenen aktiivia, myös naisjäsentä. Tätä kylän ikivanhaa ja tämänpäiväistä sydäntä kelpaa nyt esitellä.

MRP:n jäsenmäärä on 113. Pisimpään seuran puheenjohtajana on toiminut Pertti Sepälä, vuosina 1963 - 1994. Seuran nykyinen puheenjohtaja on Jouko Sahala.

Rannanpoikalaiset saavat olla ylpeitä, vaikeivät videokankaat ja nykyaikaiset oluta-reenapuitteet hallitsekaan kylää. He voivat olla ylpeitä, ettei doping-tutkija ole porstuvassa kyselemässä, mitäs pistoksia tänään on kenties tuikattu. Rannanpojilla on tässä mielessä terve sielu terveessä ruumiissa. Meillä on liikunnallinen yhteishenki, meillä on Toivola. Meillä on myös nuoria, jotka harjoittavat urheilua. Enemmän heitä ja vähemmän Kuninkaantiellä surmanajoa harjoittavia nuoria - tätä toivomme me kaikki.

SATTUMUKSIA JA MUISTELOITA

Yksi kylän kaikissa urheilulajeissa hyvä urheilija, Urho Nopanen, muistelee yhtä Ruotsalaisviestiä Neuvottomassa 30-luvulla pidetyissä piirikunnallisissa yleisurheilukisoissa: 'Meni vähän puikkelehtimiseksi, kun viestin aikana tuli akan ajama lehmikarja kujalla vastaan ja siinä sitä piti seuran viestiä juosta akan piiskaa ja lehmien sarvia väistellen.' Toiseksi pääsivät mäntlahtelaiset tuossa kisassa.

Ja toinen MRP:n urheiluveteraani, Olli Joensuu, taas todisteli, että ei niitä kaikkia urheilureisuja sentään tuohivirsuissa ja kontti selässä tehty: mentiin Raussin kauppiaan Buickilla piirikunnallisiin kisoihin - oli vuosi 1938. Kertoja pesi koko plutoonan 3-ottelussa, 100m, kuula ja pituus, jota Olli Joensuu hyppäsi 620 cm. Eikä kuulemma ollut alamaatakaan !